

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 284/2504

นางสาวสงวน ชื่นชูเวสโจทก์ นายตั้งเซ่ง แซ่ตั้ง กับพวกรวม 10 คน บรรณารักษ์จำเลย ผู้ร้อง นายไฉว แซ่ด่านจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องที่เช่าช่วงห้องพิพาทจากจำเลยโดยโจทก์ผู้ให้เช่าเดิมรู้เห็นยินยอม ไม่ใช่บรรณารักษ์ของจำเลย จะใช้คำพิพากษาที่บังคับขับไล่จำเลยมาบังคับขับไล่ผู้ร้องด้วยไม่ได้ ประชุมใหญ่ ครั้งที่ 37/2503 ในกรณีที่โจทก์ฎีกาขอให้บังคับบรรณารักษ์ของจำเลย 10 ราย เรียกค่าธรรมเนียมฎีกาของโจทก์ เป็นเรื่องเดียว ประชุมใหญ่ ครั้งที่ 30/2543 ได้ความว่า โจทก์จำเลยทำสัญญาโดยจำเลยและบรรณารักษ์ยอมออกจากตึกพิพาทภายใน ๑๕ วัน ศาลพิพากษตามยอม คดีถึงที่สุด

คำพิพากษา

โจทก์ยื่นคำร้องขอให้บังคับขับไล่บรรณารักษ์ คือผู้ร้องทั้ง ๑๐ ราย แต่ปรากฏว่าผู้ร้องได้เช่าช่วงห้องซึ่งเป็นบ้านเดียวกัน จากจำเลยโดยโจทก์รู้เห็นยินยอม ศาลชั้นต้นเห็นว่า การที่ผู้ร้องเช่าห้องพิพาทจากจำเลย โดยความรู้เห็นยินยอมของโจทก์นั้น ผู้ร้องไม่ได้อาศัยสิทธิของจำเลยที่อยู่ในห้องพิพาทนี้ ไม่ใช่เป็นบรรณารักษ์ของจำเลย คำพิพากษาไม่มีผลผูกพันผู้ร้อง ให้ยกคำร้องของโจทก์ ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน ข้อวินิจฉัยของศาลฎีกามีว่า เมื่อฟังว่าผู้ร้องเช่าช่วงห้องพิพาทจากจำเลยโดยโจทก์ผู้ให้เช่าเดิมยินยอม จะถือว่าผู้ร้องเป็นบรรณารักษ์ของจำเลยหรือไม่ ศาลฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่มีมติว่า กรณีเช่นนี้ ผู้ร้องมิใช่เป็นบรรณารักษ์ของจำเลย จะใช้คำพิพากษาที่บังคับขับไล่จำเลยมาบังคับผู้ร้องด้วยไม่ได้ ส่วนค่าธรรมเนียมชั้นฎีกา แม้คู่ความมิได้โต้แย้งปัญหานี้ขึ้นมาโดยตรง แต่เป็นเรื่องค่าธรรมเนียมซึ่งต้องปิดแถมบัพให้บริบูรณ์ในคำฟ้องฎีกา และศาลล่างทั้งสองมีความเห็นแตกต่างกันมา กล่าวคือ ศาลชั้นต้นสั่งให้โจทก์เสียค่าธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์เป็น ๑๐ เรื่อง เรียงรายตัวบรรณารักษ์ แต่ศาลอุทธรณ์ให้เรียกค่าธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์เป็นเรื่องเดียว ปัญหาว่า กรณีเช่นนี้ควรเรียกค่าธรรมเนียมอย่างไร ศาลฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่มีมติว่า เรียกค่าธรรมเนียมฎีกาของโจทก์เป็นเรื่องเดียว

องค์คณะ

พจน์ ปุษปาคม · ประกอบ หุตะสิงห์ · คร้าม สิวายะวิโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/284/2504>